Nr. 15
Losse nummer f 1,45
België 24 F.

bobo

Kleutertje Knutsel

palmpasenkip

verteld door Mies Bouhuys
getekend door Fiep Westendorp

Televisie

Moet je Pim zien zitten!
Al een hele poos
zit hij op de zolder
in een lege doos.
Met een deftig bekje
praat hij voor zich heen.
Wat dat moet? Als Pom komt
ziet hij het meteen!

Pim is televisie,
Pim is de meneer,
die uit een klein kastje
praat over het weer.
Regen, poezenvrienden!
Regen in het land!
Waak voor natte poten,
blijf maar in je mand.

Nu komt de reklame:
eet meer vlees en vis!
Wist u hoe verrukkelijk
kaas met korstjes is?
Pim smekt met zijn bekje,
Pom smekt zachtjes mee
en roept dan: Nou ík, Pim!
Nou ben ik teevee.

Nee, zegt Pim, het nieuws nog,
over groot gevaar,
over enge dingen,
die… Wat dóe je daar?
Pom zegt: ’k Draai de knop om.
Kleintjes nu naar bed,
want de zwarte panter
zit op ’t andere net.

Pim wipt vlug de doos uit
en Pom wipt erin,
grommend als een panter.
Dat is pas ’t begin,
want hij gromt: Grrrrr… kijkers!
Ik eet jullie op.
Grrr… grrr… Pim zoekt trillend
naar de andere knop.

Daar zijn net twee poezen
samen op de buis
liedjes aan het zingen
voor de kijkers thuis.
Niet om aan te horen,
schel en vals en hard.
Eén kat rood met streepjes
en de andere zwart.

A42

Zus of zo

tekst en tekening: Joost Roelofsz

Charles, Wim, Kees en hun vriendjes gaan naar de rivier om te varen. Maar als ze eenmaal bij de boot zijn, zegt Petertje Olifant: „Ik durf niet in de boot."
„Ik durf ook niet, ik kan niet zwemmen," zegt Elsje Kip en ze kijkt heel bang. Tineke Tor piept dat ze bang is voor vissen.
„Weet je wat," zegt Charles, „ik blijf met de kleintjes aan de kant en jullie gaan in de boot.

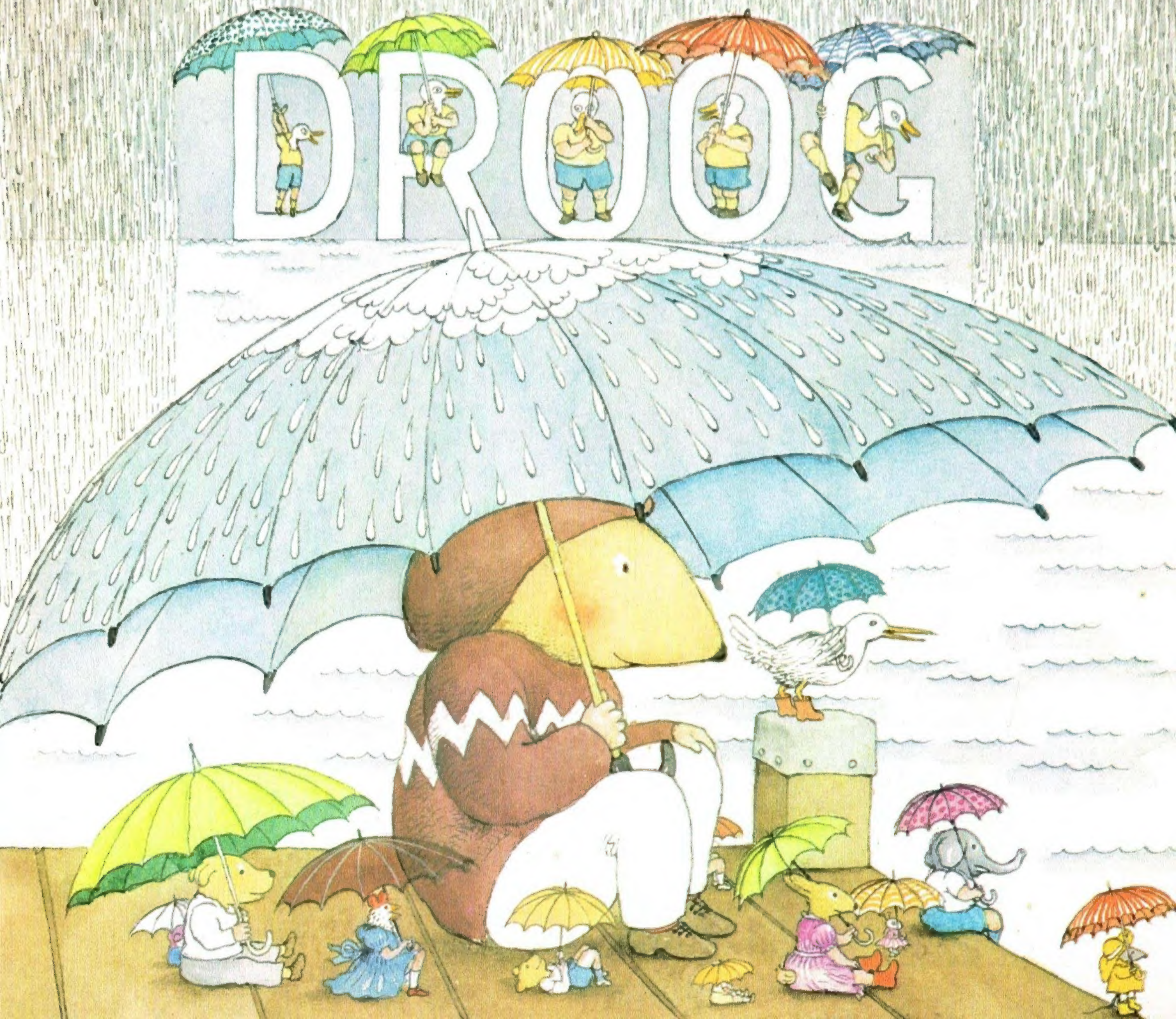

Opeens begint het te regenen. Gelukkig is er voor allemaal een paraplu en blijven ze lekker droog.
In de boot zijn geen paraplu's en het gaat steeds harder regenen. Kees, Wim en de kinderen worden kletsnat. Het regent zo verschrikkelijk hard, dat de boot vol loopt. „Iedereen uit de boot," roept Wim, „anders zinken we." Wim begint met een emmer, water uit de boot te scheppen. Plonssplats.
„Blelp," roept Kees, het water uit de emmer is precies midden in Kees zijn gezicht gekomen. Kees is nu zo nat dat hij moet huilen en nog een beetje natter van z'n traantjes wordt.

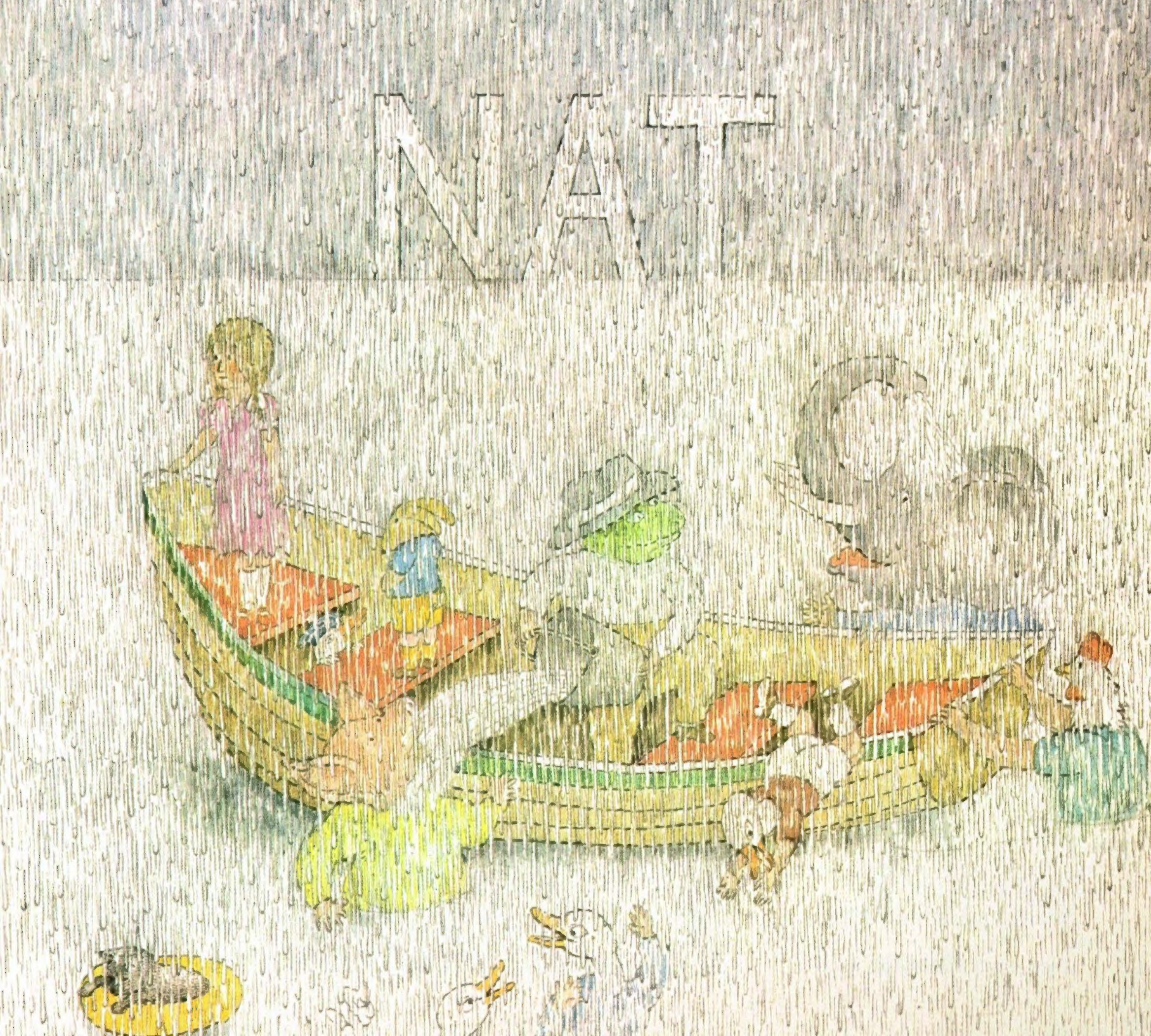

Elke dag een hokje

tekst: Hans Hagen
tekeningen: Monica Maas

Hem

Sjoerd wil al een hele tijd een poes. Zo'n kleintje. Nu heeft de poes van de boer vier jongen. Die heeft ze zes weken geleden gekregen.

Sjoerd heeft al vaak aan Jet gevraagd of hij er één mag.

Jet is de moeder van Sjoerd. Soms zegt hij mama tegen haar en soms Jet, want zo heet mama.

Sjoerd gaat het nu voor de laatste keer vragen, anders... anders... neemt hij er gewoon één mee naar huis.

„Mam, mag ik een poesje hebben?"

„Nee jongen, dat heb je nu al zo vaak gevraagd," zegt Jet. „Je hebt vogels, en die verzorg je nooit. Ik moet ze altijd eten geven. En ik heb geen zin ook voor die poes op te draaien."

„Dan moet je het zelf maar weten," zegt Sjoerd. „Flauwerd."

Hij gaat op weg naar de boerderij.
De boer is in de stal aan het werk. Hij repareert de drinkbakken van de koeien. Die lopen nu in de wei. Het is veel te warm voor ze binnen.

„Zo jongen," zegt de boer als hij Sjoerd ziet. „Kom je eens kijken hier."

Sjoerd loopt de stal in. Het ruikt daar lekker.

„Ik mag een poes," zegt Sjoerd.

„Goed zo, dan ben ik er weer één kwijt," zegt de boer. „Kom mee, dan kan je een poesje uitzoeken."

In een hoekje van de stal is het nest. Goed weggestopt, zodat je er niet makkelijk bij kunt.

Sjoerd tilt de poesjes stuk voor stuk op. Het zijn net bolletjes wol, zo zacht zijn ze. Hij vindt het moeilijk om te kiezen. Eigenlijk wil hij ze alledrie wel meenemen. Eindelijk weet hij het.

„*Die* vind ik 't leukst, die helemaal grijze met die grote ogen."

„Die zou ik ook nemen," zegt de boer. „Ik zal een doos voor je pakken. Dan kan je hem daar in doen."

Sjoerd doet eerst wat stro in de doos. Dan stopt hij het poesje erin. Moederpoes miauwt als Sjoerd weggaat. Die vindt het niet leuk dat er wéér een kindje verdwijnt.

Onderweg let Sjoerd goed op dat de poes niet uit de doos glipt. Dan is hij 'm zo gepiept. Maar alles gaat goed.

Jet hoort Sjoerd niet thuiskomen.

Ze is druk bezig in de werkkamer. Daar maakt ze poppen en kleren voor een winkel in de stad.

Sjoerd doet heel zacht. In de keuken zet hij de poes op de grond. Die is een beetje bang. Hij kruipt helemaal in elkaar.

„Ik doe je niks hoor," zegt Sjoerd. „Kom, dan krijg je wat melk. Hier, lekker hè... jeetje, wat drink jij snel zeg... je hebt zeker erge dorst!"

In een mum van tijd is de schotel leeg. De poes voelt zich meteen beter thuis. Met gekke sprongen gaat hij naar Sjoerd.

„Hè viezerd, niet met je natte neus in m'n gezicht... zo ja... ik ben hartstikke blij met jou joh... je bent een lieffie... maar je moet wél van mijn vogels afblijven hoor, anders gooi ik je in de vuilnisbak."

Sjoerd zit nog een hele tijd met de poes te spelen en te praten.

Plotseling komt mama binnen. Ze ziet de poes meteen.

„Sjoerd, ik heb toch gezegd: *geen poes in huis.* Je moet hem terugbrengen. Dit hebben we niet afgesproken."

„Ja maar mam, moet je kijken hoe lief die is," zegt Sjoerd snel. „En hij speelt zo leuk, en... en hij knort ook, net een motortje."

Jet tilt het poesje op. Het gaat meteen spinnen.

„Hij vindt jou ook aardig," zegt Sjoerd. „Hoor je wel, dat knort hij in je oren! Nou moeten we hem wel houden."

Mama ziet dat Sjoerd echt héél blij is met het kleine diertje. Ze zijn al een beetje vrienden.

„Goed dan," zegt Jet. „Maar dan mag *ik* hem een naam geven. Dat vind ik eerlijk."

Sjoerd geeft mama een dikke zoen.

„En *ik* geef hem wel eten, iedere dag," belooft Sjoerd. „Maar mag ik hem zelf een naam geven?"

„Nee," zegt Jet. „Jij hebt hem stiekem gehaald, en nu mag ik zeggen hoe hij heet. Dan hebben we alletwee onze zin."

„Noem hem maar Grijsje," probeert Sjoerd nog. Maar daar wil Jet niets van horen.

„Nee Sjoerd, de poes heet... hij heet... *Hem.*"

„Hoe heet-ie?" vraagt Sjoerd.

„*Hem,*" zegt Jet. „Je vroeg steeds of je *hem* mocht houden. Daarom heet hij *Hem.* Snap je?"

Sjoerd vindt het een gekke naam. Maar ja... hij is al lang tevreden. Houden mag hij *Hem.*

Overgenomen uit: Elke dag een hokje Uitgeverij: Kosmos

Hier ga ik naar toe

O, o o o o o, Nelleke. Hoe kan dat nou! Ik zie je tweemaal. Een zomer-Nelleke en een winter-Nelleke. Ik zie een kleine mooie ijsprinses die o zo knap opspringt en een hele moeilijke sprong maakt. Een dubbele Nelleke-sprong. Maar ik zie ook een Nelleke in het gras liggen, tussen de bloemetjes. Wie is nu de echte Nelleke? Is het nu winter en is de vaart om de woonboot waarin Nelleke woont echt bevroren? Heeft Nellekes moeder nu echt chocolademelk gemaakt om te verkopen? Zie ik daar werkelijk een oma in een duwslee zitten breien of ligt Nelleke dat zomaar te verzinnen? (Nelleke, je frambozenijsje wordt een frambozenplasje als je het niet gauw oplikt.) Valt Jantje van de buren nu echt over zijn dasje? Zie ik daar nu werkelijk een zeilslee waarop twee vriendjes lekker een stuk taart zitten te eten? Maar ik zie ook bloemetjes en een krekel in het gras! Is het nu zomer of is het winter? Ach, ik zie het al. Kijk maar, Nelleke slaapt en ze droomt. Het is zomer en Nelleke droomt van de winter. Wat een heerlijke droom. Misschien gaat het volgend jaar wel echt hard vriezen en misschien kan Nelleke dan echt om haar eigen huis schaatsen!

Tekst: Simone Schell
Tekeningen: The Tjong Khing

Oma Fladder

tekst: Burny Bos, tekening: Diet van Beek

Naar de sauna

„Zullen we in bad gaan?" vraagt Dieuwertje.
„Ik heb zo'n zin om in bad te gaan."
„Nee," zegt oma.
„We gaan niet in bad,"
zegt ze met een lachend gezicht.
„We gaan niet in bad, omdat we...
naar de sauna gaan."
„Wat is dat nou weer?" vraagt Dieuwertje.
„De sauna?"
„Dat is ook een soort bad," zegt oma.
„Maar veel leuker."
Dieuwertje is wel benieuwd.
„Gaan we nu meteen?"
„Ja," zegt oma.
„Doe je jas maar vast aan.
Dan pak ik een paar handdoeken."

Ze zijn er.
Oma Fladder en Dieuwertje staan onder de douche.
„Ik vind het wel gek," zegt Dieuwertje.
„Eerst onder de douche en dan in bad."
„Dat is nodig," zegt oma.
„De sauna is een soort droog bad.
Daar moet je schoon in."
Dieuwertje lacht.
„Een droog bad.
Je plaagt me."
„Ik zou niet durven," zegt oma.
Ze stapt onder de douche vandaan.
„Ga je mee?
Dan gaan we de sauna in."

De sauna is een houten huisje.
Binnen in dat huisje is het heel warm.
Zo warm dat iedereen er in zijn blootje zit.
Dieuwertje telt wel vijf mensen.
Niet alleen mevrouwen hoor.
Er zitten ook meneren.
Allemaal zitten ze in hun blootje.
Maar niemand vindt het gek.
Dieuwertje puft van de hitte.
Zweetdruppeltjes rollen over haar lijf.
„Dat is goed voor je," zegt oma.
„Daar word je helemaal schoon van."
Oma staat op.
„Zo is het wel genoeg," zegt ze.
„Nu gaan we in het ijswater."
Dieuwertje schrikt.
„Is dat water koud?"
„Ja," zegt oma. „IJskoud.
Dat hoort bij de sauna.
Dat is gezond."
Ze loopt naar buiten.
Daar is een piepklein zwembadje.
Met een trapje.
Langzaam daalt oma het trapje af.
„Brrrrrrr."
Oma moet er van klappertanden.
Zo koud is het.
Dieuwertje doet oma na.
„Brrrrr."
Maar ze doet het niet expres.
Het gaat vanzelf.
„Kom er maar uit," zegt oma.
„We gaan in het bubbeltjesbad.
Daar is het water lekker warm."
Dieuwertje loopt achter oma aan.
Wat leuk is zo'n bubbeltjesbad.
Het is een rond bad met stenen banken langs de kant.
De banken staan onder water.
En het water bubbelt.
Er kunnen wel tien mensen in het bad zitten.
Maar er zit nu niemand.
Alleen Dieuwertje en oma Fladder.
„Ik vind het wel lekker," zegt Dieuwertje.
„Al die bubbeltjes."
„Dat is lucht," zegt oma.
„Onderin het bad spuiten ze lucht.
Dan gaat het vanzelf bubbelen."

„Goedenmiddag."
Het is een meneer die goedendag zegt.
De meneer gaat in het bubbeltjesbad zitten.
Tegenover hen.
Dieuwertje kijkt de meneer aan.
Dan ziet ze wie het is.
Ze stoot oma aan.
„Het is de buurman," zegt Dieuwertje.
„Wat leuk. Dag buurman."
Oma is geschrokken.
Ze heeft een knalrood hoofd.
De buurman vindt het ook niet prettig.
Hij kijkt maar vlug naar zijn tenen.
„Wat is er?" vraagt Dieuwertje.
Ze kijkt oma strak aan.
„Vind je het niet leuk met buurman in bad?"
„Jawel," zegt oma.
„Ik ook," zegt Dieuwertje.
„Ik vind het gezellig."
En dan begint ze een praatje.
Met de buurman.
Een praatje met de buurman in het bubbeltjesbad.

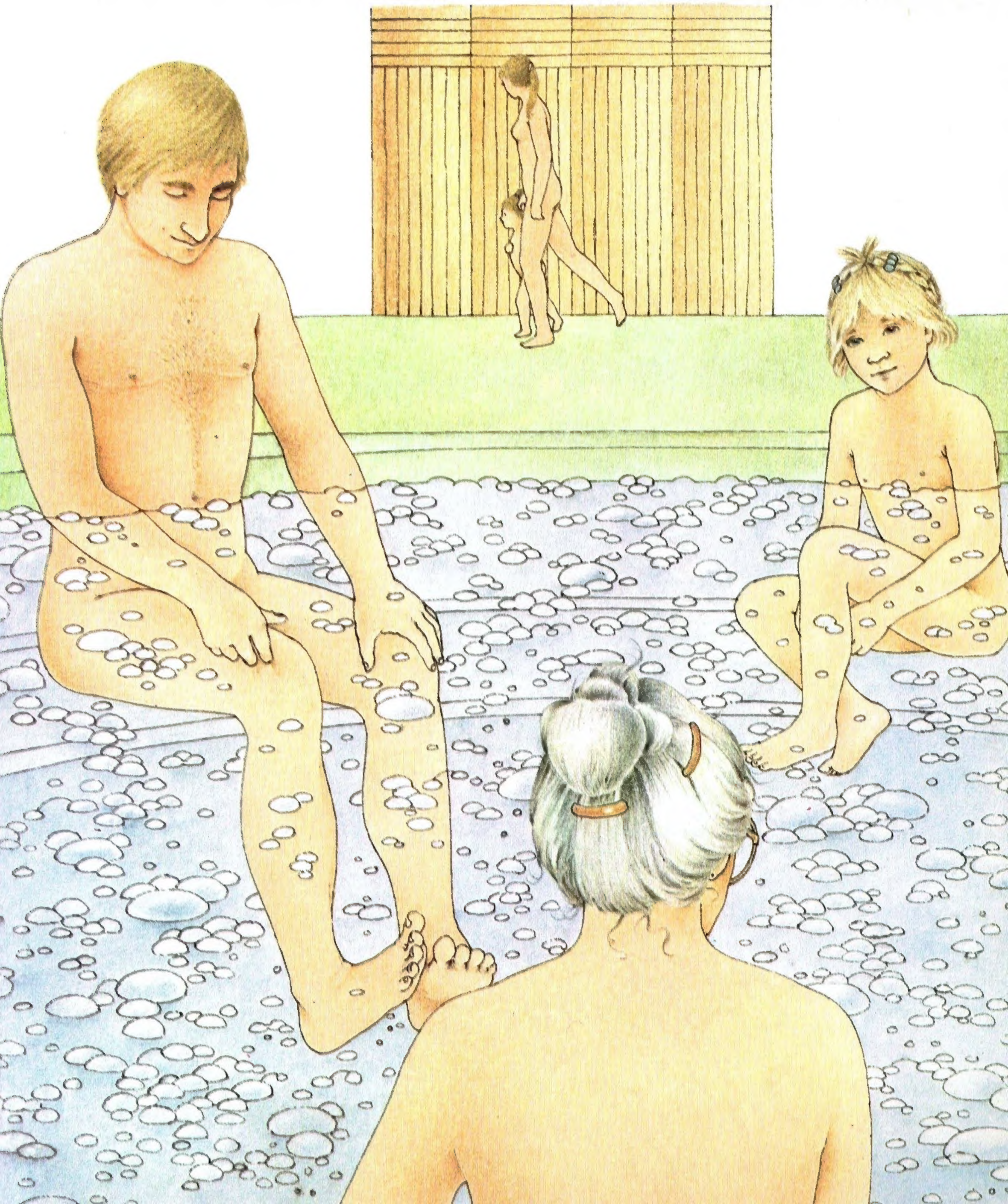

Grote schoonmaak

Het is wel een rommeltje op de speelplaats! Alle kinderen uit de klas gaan hun juf eens fijn verrassen. Ze maken alles goed schoon, geven het klimrek een fris kleurtje en zelfs de auto van de juf krijgt een schoonmaakbeurt. Hé, drie kinderen zijn met de verkeerde spullen aan het verven en schoonmaken. Wijs jij ze maar aan.
Zie je wat er nog allemaal gedaan moet worden voordat juf mag komen kijken?

tekening: Ingrid Bévort

Trapje op trapje af

De schoorsteenveger moet de schoorsteen van het achterste huis schoonmaken. Maar ja, hoe moet hij daar komen? Een heleboel ladders zijn te kort. Help jij hem een handje?

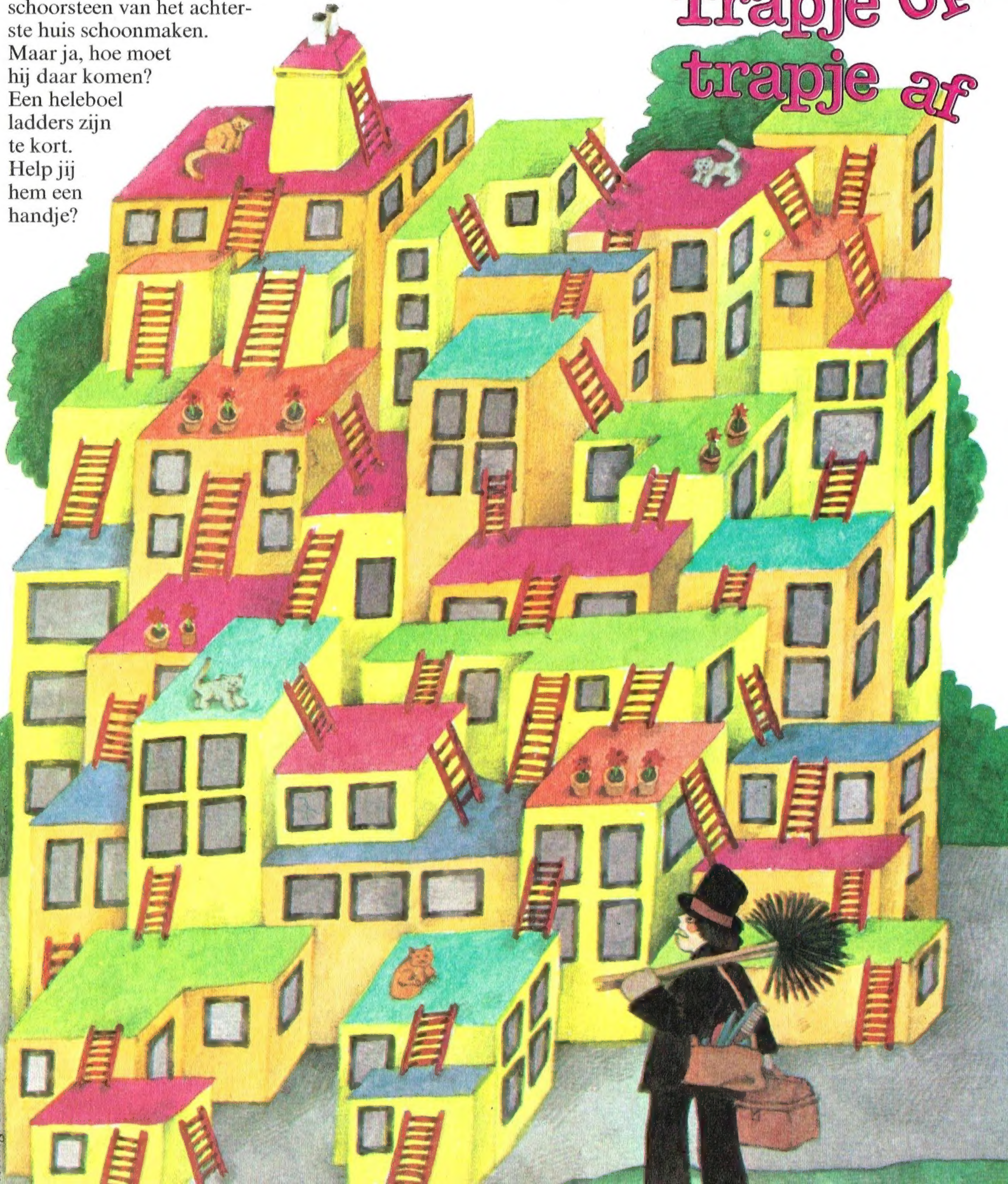

kening: Jean Cameron

beste ouders

bobo
Nr. 15
10 april 1981
Een uitgave van Oberon B.V., Postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: f 1,30 per week of f 16,90 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: f 1,45. België: prijs per nummer 24 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, Antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel tel.: 023-173322.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00- 16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-319420.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 6298, 2001 HG Haarlem, tel. 023-319420.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82.
Prijs per nummer 24 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
© Oberon 1981 Nederland

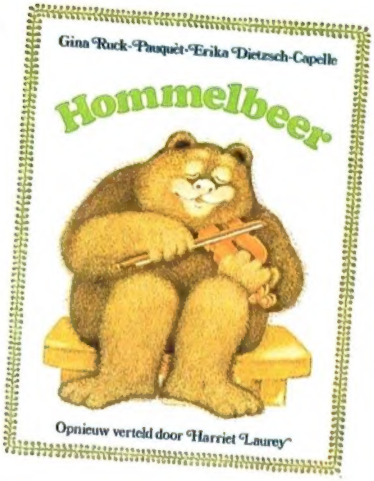

Hommelbeer is een lieve beer. Als hij gelukkig is speelt hij op z'n viool en dan komen er allemaal dromen in z'n kop. Veel tijd om viool te spelen heeft hij niet. De andere dieren uit het bos laten hem niet met rust. Hij moet de vacht borstelen van de deftige panter, op de kinderen passen van de maanuil en belletjeslimonade maken voor de muis. Zo heeft Hommelbeer geen tijd voor zichzelf. Op zekere dag heeft hij er genoeg van. En dan verandert er van alles in het bos. Een schitterend voorleesboek voor kleuters met veel kleurige illustraties. Prijs: f 12,50. Uitgave: Holland.

De liefste beer van het bos

Een palmpasenstok is zó gemaakt

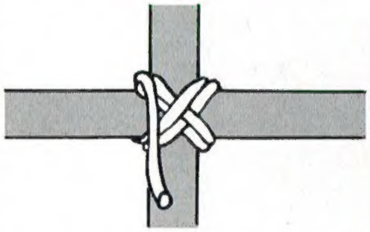

In Kleutertje Knutsel vindt u de onderdelen van een kip, die bovenop een kruis, de palmpasenstok, geplaatst wordt. Dit kruis is zó gemaakt. In de dwarsligger maakt u een inkeping, zodat het kruis niet kan wiebelen. Met vliegertouw zet u de twee stokken vast. De kip er bovenop en wat slingers als versiering en de palmpasenstok is klaar!

Volgende week in Kleutertje Knutsel

De knutselbijlage van volgende week bevat vier menukaartjes om op de paastafel te zetten. En verder vindt u in het midden van Bobo nóg een paasverrassing! Een velletje eierverf om een flink aantal eieren een aardig kleurtje te geven. Hier zult u wel een handje bij moeten helpen.

Vier paaskaartjes + paasverrassing

Afscheid van drie vriendjes

Zus of zo

Deze week vindt u op pagina 4 en 5 de laatste aflevering uit de serie Zus of Zo, waarin tekenaar Joost Roelofsz op een originele manier allerlei begrippen in beeld brengt. Deze serie is bijzonder aangeslagen, dat blijkt wel uit de vele positieve reacties, vooral van kleuterleidsters. Op pagina 6 en 7 starten we met „Elke dag een hokje". Hierin vertelt schrijver Hans Hagen over een gezin waarvan de vader meetal niet thuis is omdat hij vaart. Monica Maas verzorgt de illustraties.

Nieuw: Elke dag een hokje

Bobo

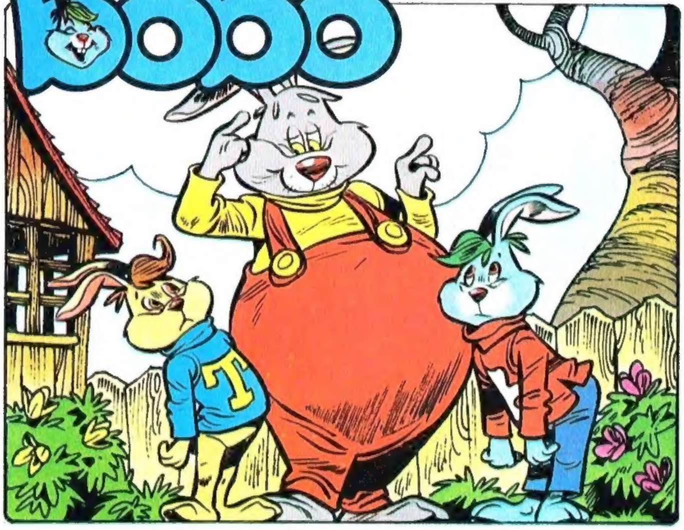

Boenen en schrobben

„Ik heb een mooi plannetje voor het weekend," zegt oom Slokop tegen Bobo en Tsjoek-Tsjoek. Ze zijn benieuwd, want de plannetjes van oom Slokop zijn altijd leuk. Maar déze keer… „Jullie moeten me komen helpen om de caravan schoon te maken," zegt oom. Boenen en schrobben – nou, daar hebben ze helemáál geen zin in. „Moet dat nou, mam?" zegt Bobo kwaad, als mama allemaal emmers en bezems opzoekt. „Natuurlijk moeten jullie helpen!" zegt mama. „Jullie willen toch ook graag met de caravan mee?" Boemsi huilt, maar mama duwt haar een bezem in de hand. Ze moet ook mee. Het is een heel eind lopen. Maar als ze eindelijk op de plek in het bos aankomen, waar de caravan staat… dan blijkt dat oom Slokop tóch weer een leuk plannetje had. Want álles is al klaar! Zelfs de taart en de thee! Wát een verrassing!

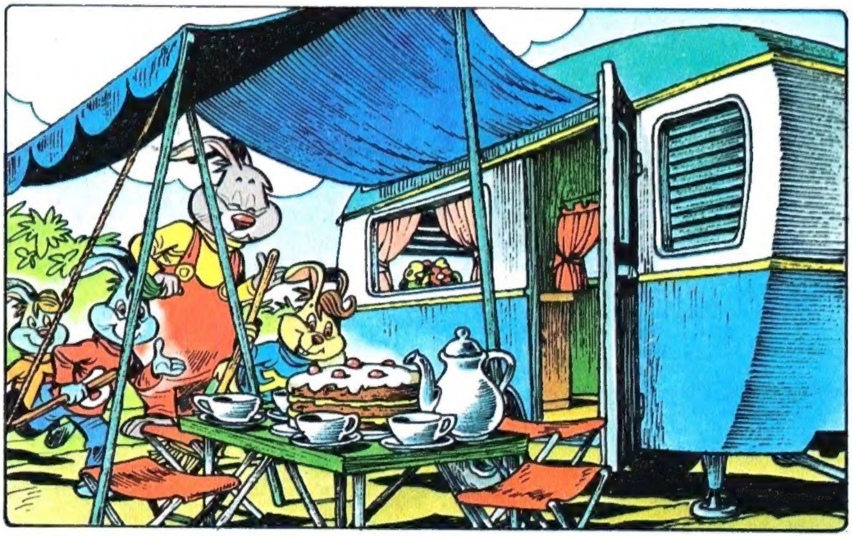

tekst: Corinne van Moorselaar, tekeningen: Sergio Cavina